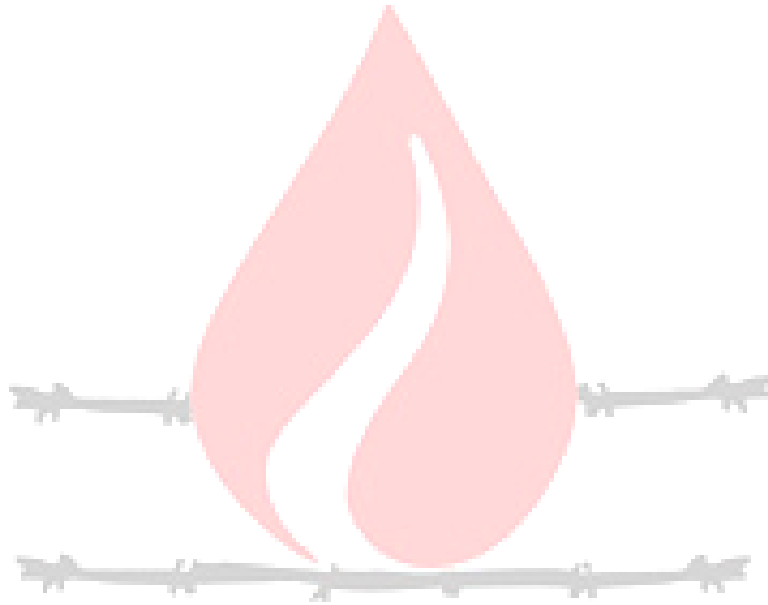
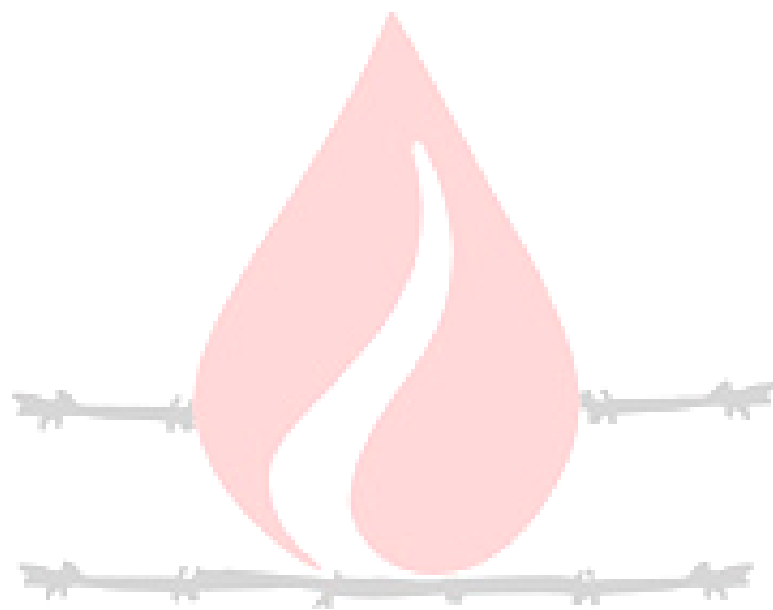

سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims
of Violence

سازمان دفاع از قربانیان خشونت
آذرماه ۱۳۹۹
Organization for Defending Victims
of ۹۹۰۹۰۱۲۶

نگاهی به کارنامه حقوق بشری ایالات متحده آمریکا، کانادا، بریتانیا و فرانسه (۱۷)
گزارش راهبردی ۹۹/۱۲۶

سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims
of Violence

درآمد:

در این گزارش تحولات مربوط به موارد نقض حقوق بشر در کشورهای ایالات متحده آمریکا، کانادا، بریتانیا و فرانسه در آذرماه ۱۳۹۹، بر اساس مقالات، گزارش‌ها، بیانیه‌ها و اخبار آشکار به دست آمده از سازمان‌های حقوق بشری مردم‌نهاد و بین‌المللی و رسانه‌های گروهی^۱، مورد بررسی قرار گرفته است. محورهای مهم این بررسی به صورت خلاصه به شرح زیر است:

*ایالات متحده آمریکا

۱- انتشار گزارش از سوی دفتر کمیساریای عالی حقوق بشر سازمان ملل، در روز سه‌شنبه ۲۵ آذرماه ۱۳۹۹، در خصوص ضرورت محترم شمردن حقوق یکی از رهبران بومی آمریکا. موارد مهم این گزارش عبارت‌اند از:

الف) ابراز نگرانی کارشناسان حقوق بشر سازمان ملل در خصوص اتهامات وارده به نیکلاس تیلسن^۲، یکی از رهبران بومی و مدافعان حقوق بشر ایالات متحده، که قرار است در هفته جاری در ارتباط با حضور در تظاهرات مسالمت‌آمیز علیه گردهمایی سیاسی داند ترامپ، رئیس‌جمهوری آمریکا، در منطقه نمادین ماونت راشمور (کوه راشمور) در ایالت داکوتای جنوبی، در دادگاه حضور یابد؛

ب) اذعان به امکان‌ناپذیری پیش قضاوت در مورد نتیجه این پرونده و درعین حال ابراز نگرانی جدی در مورد دستگیری این رهبر بومی و اتهامات وارد آمده به او در ارتباط با بهره‌مندی وی از حقوق خود به‌عنوان یک فرد بومی، به‌ویژه حق حضور در اجتماعات؛

^۱دفتر کمیساریای عالی حقوق بشر سازمان ملل (Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights (OHCHR)؛ پایگاه خبری سازمان ملل (UN News)؛ سازمان عفو بین‌الملل (Amnesty International)؛ سازمان دیده‌بان حقوق بشر (Human Rights Watch)؛ شبکه خبری یورونیوز (Euronews)؛ شبکه خبری دویچه وله (Deutsche Welle)؛ شبکه خبری بی.بی.سی (BBC.Com)؛ روزنامه گاردین (The Guardian) و پایگاه خبری - تحلیلی میدل ایست مانیتور (Middle East Monitor (MEMO)).

^۲ Nicholas Tilsen

ج) اشاره به درخواست از دولت ایالات متحده جهت حصول اطمینان از رعایت حقوق او در زمینه دادرسی عادلانه در مدت زمان فرآیند جزایی و به خاطر سپردن تعهد خود در زمینه تضمین برخورداری وی از حمایت قانونی فارغ از هرگونه تبعیض؛

د) به شمار آمدن این مدافع حقوق بشر و رهبر جامعه بومی، به عنوان یکی از ۱۵ معترض مسالمت جوی دستگیر شده در گردهمایی سیاسی برپا شده بدون کسب رضایت از جوامع بومی برای بزرگداشت روز استقلال ایالات متحده در ماه ژوئیه سال جاری میلادی: گفتنی است که یادمان ملی ماونت راشمور که مجسمه‌های رؤسای جمهور سابق ایالات متحده در آن بنا نهاده شده است، در زمین‌های جوامع بومی قرار دارد؛

ه) اشاره به برگزاری دادگاه تیلسن در روز جمعه ۲۸ آذرماه، بر اساس ۴ اتهام کیفری و ۳ اتهام بزهکاری، به دلیل اقدام او و دیگر شرکت‌کنندگان در این تجمع به مسدود کردن جاده منتهی به این مکان که در صورت محکوم شدن به ارتکاب به این اتهامات می‌تواند با حکم ۱۷ سال حبس مواجه شود؛

و) اشاره به ابراز نگرانی همچنین در مورد اتهامات وارده در خصوص استفاده افراطی مأموران قانون از زور در قبال مدافعان جوامع بومی و گزارش‌های اخیر در زمینه نظارت‌های انجام شده و اعمال رعب و وحشت از سوی مأموران پلیس محلی پس از دستگیری‌ها؛

ز) اشاره به منجر شدن گردهمایی ترامپ در این منطقه، بدون کسب رضایت از جامعه بومی آن، به گسیل ۷۵۰۰ تن از مردم این ایالت بدون استفاده از ماسک و رعایت فاصله اجتماعی به این منطقه و این در حالی است که داکوتای جنوبی یکی از بیشترین آمارها در زمینه ابتلا به بیماری همه‌گیر کووید - ۱۹ داشته است و

ح) تأکید بر ضرورت انجام اقدام‌های بیشتر از سوی مقام‌های ایالات متحده در راستای حمایت و حفاظت از جوامع بومی با توجه به تحت تأثیر قرار گرفتن نامتناسب آن‌ها از

سوی این بیماری و درخواست از مقام‌ها جهت آغاز گفتگو با جوامع بومی و خاتمه دادن به موارد نقض پیمان‌ها^۳؛

۲- انتشار گزارش از سوی سازمان دیده‌بان حقوق بشر، در روز سه‌شنبه ۲۵ آذرماه ۱۳۹۹، در خصوص ضرورت ارائه کمک‌های هدفمند بیشتر از سوی ایالات متحده در قبال معضلات ناشی از شیوع بیماری کووید - ۱۹. نکات مهم این گزارش عبارت است از:

الف) ضرورت اقدام کنگره آمریکا به تصویب و تحکیم بسته اضطراری کمکی و حمایتی دیگر در قبال معضلات ناشی از بیماری کووید - ۱۹، پیش از به پایان رسیدن زمان کمک‌های جاری، با توجه به افزایش یک‌میلیونی درخواست‌های بیکاری در خلال هر هفته، از دست رفتن مزایای اضطراری بیکاری میلیون‌ها تن از مردم این کشور و به پایان رسیدن مهلت فدرال تعیین شده برای تخلیه اماکن در پایان سال جاری میلادی (۲۰۲۰)؛

ب) اشاره به کمک‌های در نظر گرفته شده در بسته کمکی دو حزبی پیشنهادی برای دوران شیوع بیماری کووید - ۱۹، در روز دوشنبه ۲۴ آذرماه، از جمله افزایش مدت زمان دریافت مزایای بیکاری برای مدت ۱۶ هفته و اختصاص میلیاردها دلار برای کمک به پرداخت اجاره‌بها، فراهم آوردن حمایت‌های غذایی و دیگر موارد ضروری در این بحران؛

ج) تأکید بر ضرورت افزودن موارد دیگری به این لایحه، از جمله اعطاء چک‌های نقدی، افزایش مدت زمان تخلیه اماکن فراتر از پایان سال جاری و ممانعت از تخلیه اماکن، بازستانی املاک مسکونی و قطع خدمات رفاهی، فراتر از ۳۱ ژانویه سال ۲۰۲۱ میلادی؛

د) اشاره به اظهارات لینا سیمت^۴، پژوهشگر ارشد فقر و نابرابری در دیده‌بان حقوق بشر، مبنی بر ضرورت اقدام ایالات متحده به نشان دادن واکنش سیاسی جسورانه در قبال گستره ناکامی‌های اقتصادی و در راستای ممانعت به عمل آوردن از افزایش قابل توجه فقر،

^۳ گزارش دفتر کمیساریای عالی حقوق بشر سازمان ملل. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.ohchr.org/EN/NewsEvents/Pages/DisplayNews.aspx?NewsID=26611&LangID=E>

^۴ Lena Simet

بی‌جاشدگی‌ها و نابرابری: به عبارت دیگر این بسته حمایتی باید به گونه‌ای بهبود یابد که نمایانگر این حقیقت باشد که زندگی و معیشت مردم در معرض خطر قرار گرفته است؛

ه) اشاره به قرار گرفتن ۸ میلیون نفر زیر خط فقر، تنها در ۶ ماه گذشته، به رغم اجرای تدابیر اضطراری در سطوح ایالتی و فدرال، اشاره به برآورد مؤسسه آسپن^۵ در خصوص قرار داشتن حدود ۳۰ میلیون مستأجر در خطر تخلیه مسکن تا پایان سال جاری میلادی (۲۰۲۰) و اظهارات نزدیک به ۲۶ میلیون بزرگسال مبنی بر عدم برخورداری خانوار آنها - که اکثریت آنها را کودکان تشکیل می‌دهند - از مواد غذایی کافی در مدت زمان ۷ روز از ۱۱ تا ۲۳ نوامبر: گفتنی است که چنانچه بسته‌های حمایتی قادر به ارائه حمایت‌های بیشتر نباشند، این وضعیت رو به وخامت می‌نهد؛

و) حاکی بودن پیمایش ماه نوامبر سال جاری، از عدم توانایی یک مستأجر از هر ۶ مستأجر در سطح ملی، به پرداخت به موقع اجاره‌بها ماه نوامبر و گفتنی است که بیشترین مستأجرانی که تحت تأثیر این روند قرار گرفته‌اند شامل خانوارهای برخوردار از فرزند (۲۳ درصد)، خانوارهای مستأجری که حقوق‌شان کمتر از ۳۵ هزار دلار در سال است (۲۳ درصد)، سیاه‌پوستان (۳۱ درصد) و لاتین‌تبارها (۱۸ درصد) می‌شود؛

ز) اشاره به عدم اطمینان ۴۲ درصد از سیاه‌پوستان و ۳۷ درصد از لاتین‌تبارها به توانایی خود در زمینه پرداخت به موقع اجاره‌بهای ماه آتی: آمارها حاکی از آن است که بیش از ۱۱ میلیون مستأجر تا پایان سال جاری میلادی توانایی پرداخت بیش از ۳ ماه اجاره‌بها را ندارند. این در حالی است از میان هر ۱۰ صاحب‌خانه بیش از یک نفر اطمینان ندارد که از عهده پرداخت قسط ماه آینده برآید؛

ح) تأکید بر ضرورت اقدام کنگره به تصویب بسته کمکی برخوردار از افزایش حمایت‌های غذایی جهت ممانعت به عمل آوردن از گرسنه ماندن خانوارها در دوران این همه‌گیری، با توجه به ۳ برابر شدن ناامنی غذایی در ایالات متحده از ابتدای شیوع این بیماری در میان خانوارهای برخوردار از فرزند و افزایش دو برابری آن در میان کل

⁵ Aspen Institute

خانوارها: گفتنی است که این آمار در میان خانوارهای سیاه‌پوست و لاتین‌تبار در قیاس با خانوارهای سفیدپوست تا دو برابر افزایش می‌یابد؛

ط) تأکید بر ضرورت اقدام کنگره به افزایش میزان مرخصی‌های استعلاجی اضطراری با حقوق و حمایت‌های مالی از افراد ناگزیر به استفاده از مرخصی‌های بدون حقوق، بر اساس قانون نخست خانواده که در ماه دسامبر پایان می‌یابد: گفتنی است که برآوردهای مرکز پیشرفت آمریکا حاکی از آن است که حدود ۱۶۰ میلیون کارگر از این قانون مستثنا شده‌اند که بسیاری از آن‌ها کارگران مشاغل ضروری و بسیاری از آن‌ها را رنگین‌پوستان، زنان و کارگران با دستمزد پایین تشکیل می‌دهند؛

ی) اشاره به عدم برخورداری بسته حمایتی کنگره همچنین از حمایت‌های مالی برای نیازمندان مستلزم دریافت پول نقد، با توجه به این‌که از هر ۳ بزرگسال بیش از یک‌تن به‌تازگی گزارش داده‌اند که در زمینه پرداخت مخارج معمول خانوار خود با مشکل مواجه هستند^۱؛

۳- انتشار گزارش از سوی سازمان دیده‌بان حقوق بشر، در روز جمعه ۲۱ آذرماه ۱۳۹۹، در خصوص آخرین اهانت و آسیب دولت ترامپ به پناهجویان. نکات مهم گزارش به شرح زیر است:

الف) اشاره به اقدام دولت دانلد ترامپ به انتخاب روز ۱۰ دسامبر سال جاری میلادی (پنج‌شنبه ۲۰ آذرماه) مصادف با روز حقوق بشر، به‌عنوان روز نهایی کردن قانونی در رابطه با پناهجویان که مشهور به «مرگ پناهندگی» است: این در حالی است که پیش‌ازین بیش از ۸۷ هزار اظهارنظر، از جمله از سوی دیده‌بان حقوق بشر، در این زمینه ارائه‌شده، اما در نهایت تغییر چندانی در قانون نهایی به وجود نیامده است؛

ب) اشاره به اقدام این قانون - که از ۱۰ ژانویه سال جدید میلادی (۲۰۲۱) به اجرا درمی‌آید - به ایجاد موانع حل‌ناشدنی بر سر راه این فرآیند، فشارهایی در قبال شواهد و

^۱گزارش سازمان دیده‌بان حقوق بشر. قابل‌بازیابی در لینک:

مدارک و موازین و معیارهایی در مورد برخورداری از ویژگی‌های لازم، جهت ممانعت به عمل آوردن از بهره‌مندی ۳ گروه از حق خود برای درخواست و برخورداری از پناهندگی در ایالات متحده آمریکا؛

ج) اشاره به مشتمل شدن این ۳ گروه بر شهروندان اهل آمریکای مرکزی و در حال گریز از خشونت، زنان و دیگر افراد گریزان از سوءاستفاده‌های خانگی و مردم گریزان از آزار و اذیت در زمینه گرایش جنسی یا هویت جنسیتی خود: باید اذعان داشت که این قانون شرایط را برای تمامی افرادی که شایستگی دریافت پناهجویی و حمایت را دارند، دشوار کرده است؛

د) اشاره به به‌شمار نیامدن «عقیده سیاسی» به‌عنوان مبنای دریافت پناهجویی مگر در صورت حمایت از آرمانی پنهانی در ارتباط با به دست گرفتن کنترل سیاسی کشور: به‌عبارت‌دیگر مدافعان حقوق بشر مورد آزار و اذیت قرار گرفته به دلیل حمایت از اصلاحات، شرایط لازم برای دریافت پناهندگی ایالات متحده را ندارند، مگر در شرایطی که از تغییر رژیم در کشور مزبور حمایت کنند؛

ه) اشاره به به‌شمار نیامدن «عضویت در گروه اجتماعی خاص» به‌عنوان مبنای دریافت پناهجویی، از جمله جنسیت و دیگر ویژگی‌ها و موقعیت‌های مربوط به آن، همچنین به شمار آمدن عامل «آزار و اذیت» تنها در صورتی به‌عنوان مبنای اخذ پناهندگی که به حدی شدید باشد که تهدیدی قریب‌الوقوع را در پی داشته باشد: به‌عنوان مثال اسلحه‌ای به‌سوی سر آن‌ها هدف گرفته شده باشد که در این صورت آزار و اذیت اقلیت‌ها که در طول سال‌ها و بر اثر انباشته شدن هزاران زخم کوچک پدید می‌آید، در این مجموعه قرار نمی‌گیرد؛

و) تأکید بر ضرورت اقدام جو بایدن رئیس‌جمهور برگزیده ایالات متحده به ملغی کردن این قانون، مگر آن‌که کنگره خود در مدت ۶۰ روز کاری به عدم تصویب آن رأی دهد که در این صورت دولت وی باید قانون جدیدی را در این زمینه صادر نماید؛

ز) اشاره به منجر شده تعجیل دولت ترامپ در روزهای پایانی حاکمیت خود به وارد آوردن آسیب واقعی به پناهجویان گریزان از تهدیدهای واقعی و خاطرنشان کردن این نکته

که موارد نقض حقوق مهاجران و پناهجویان از سوی این دولت تا سالها در زندگی آنها انعکاس خواهد یافت^۷؛

۴- انتشار گزارش از سوی شبکه خبری یورونیوز، در روز جمعه ۲۱ آذرماه ۱۳۹۹، در خصوص اجرا شدن نهمین اعدام فدرال در سال ۲۰۲۰ میلادی در ایالات متحده آمریکا و تلاش‌های بی‌ثمر کنشگران در این زمینه. نکات مهم گزارش به شرح زیر است:

الف) وقوع نهمین اعدام در سال ۲۰۲۰ میلادی در ایالات متحده آمریکا، با اعدام یکی از قاتلان یک زوج در ایالت آیووا بیش از ۲۰ سال پیش، در روزهای آخر دولت دانلد ترامپ با تزریق مواد کشنده؛

ب) اشاره به گزارش خبرگزاری اسوشیتدپرس در این زمینه، مبنی بر اعدام برندن برنارد در زندان ترهوت ایندایانا با تزریق فنوباربیتال - فردی که در هنگام ارتکاب جرم در سن نوجوانی قرار داشت؛

ج) اشاره به درخواست چهره‌های مشهور از دانلد ترامپ، جهت تبدیل حکم برنارد به حبس ابد و تخفیف مجازات اعدام وی: این در حالی است که برنارد در سن ۴۰ سالگی، در شب ۲۰ آذر سال جاری با حضور چند شاهد اعدام شد؛

د) اشاره به ۱۸ ساله بودن برنارد در زمان قتل و اقدام او به همراه چهار نوجوان دیگر به متوقف کردن و ربودن تاد و استیسی باگلی، همچنین اقدام برنارد به آغشته کردن خودروی آنها به مواد آتش‌زا، پس از محبوس کردن این زوج در صندوق عقب خودرو و سرانجام به آتش کشیدن آن؛

ه) اشاره به از سر گرفته شدن اعدام‌های فدرال در ایالات متحده، به دستور دانلد ترامپ، در ماه ژوئیه سال جاری، پس از وقفه ۱۷ ساله، با وجود شیوع ویروس کرونا در زندان‌های این کشور؛

^۷گزارش سازمان دیده‌بان حقوق بشر. قابل بازیابی در لینک:

و) اشاره به اعدام شدن کریستوفر ویالوا، همدست برنارد که پیش از به آتش کشیدن خودروی این زوج با اسلحه به سر آن‌ها شلیک کرده بود، در ماه سپتامبر سال جاری میلادی؛

ز) اشاره به اقدام خانواده یکی از مقتولان به خواندن بیانیه‌ای پس از اجرای این اعدام، مبنی بر قدردانی از داندل ترامپ و ویلیام بار، وزیر سابق دادگستری؛

ح) گفتنی است که علاوه بر اجرایی شدن این اعدام که در دوران انتقال قدرت رخ داده است، قرار است آلفرد بورژوا، راننده ۵۶ ساله کامیون از ایالت لوئیزیانا، به جرم کشتن دختر دو ساله خود با کوبیدن مکرر سر او به شیشه و داشبورد کامیون، اعدام شود. وکلای بورژوا ادعا کردند که وی از نظر عقلی سالم نیست و بنابراین نباید اعدام شود. با این حال چندین دادگاه در رأی خود گفته‌اند که شواهد این ادعا را تأیید نمی‌کند^۹؛

۵- انتشار گزارش از سوی دفتر کمیساریای عالی حقوق بشر سازمان ملل، در روز پنجشنبه ۱۳ آذرماه ۱۳۹۹، در خصوص درخواست کارشناسان سازمان ملل جهت عفو لیزا مونتگومری^۹، با توجه به اقدام دولت ایالات متحده به تعیین مجدد زمان اعدام او، مبنی بر:

الف) درخواست کارشناسان حقوق بشر سازمان ملل، جهت اعطاء عفو به لیزا مونتگومری پس از اقدام دولت ایالات متحده به تعیین زمان مجدد برای اعدام او در ماه ژانویه سال ۲۰۲۱ میلادی، در میانه ابراز نگرانی در زمینه عدم برخورداری وی از کمک‌های حقوقی کافی و مورد توجه قرار نگرفتن کافی آسیب‌دیدگی‌ها و معضلات سلامت روان او در زمان محاکمه؛

ب) به شمار آوردن خانم مونتگومری به عنوان قربانی میزان شدیدی از سوءاستفاده‌های فیزیکی و جنسی در دوران زندگی که در این زمینه هیچ‌گونه حمایتی از وی به عمل نیامده، همچنین مقام‌های ایالتی در ارائه درمان‌های لازم در این رابطه ناکارآمد عمل کرده و این حقایق اساسی و تعیین‌کننده را به‌عنوان موقعیت‌های تخفیف دهنده مجازات در نظر نگرفته‌اند که می‌تواند این اعدام را مصداق اعدام خودسرانه به شمار آورد؛

^۹ گزارش شبکه خبری یورونیوز. قابل‌بازایی در لینک:

<https://per.euronews.com/2020/12/11/the-ninth-federal-execution-in-us-the-efforts-of-kardashians-and-activists-were-in-vain>

^۹ Lisa Montgomery

ج) اشاره به استقبال کارشناسان سازمان ملل از توقف اعدام خانم موننگومری در روز ۱۹ نوامبر سال ۲۰۲۰ میلادی و درعین حال ابراز تأسف عمیق در مورد اقدام دولت به تعیین مجدد زمان اعدام او برای روز ۱۲ ژانویه سال جدید میلادی (۲۰۲۱) ضمن درخواست برای مورد عفو قرار دادن وی؛

د) اشاره به قرار گرفتن این متهم در معرض سوءاستفاده‌های دهشت‌بار جسمی و جنسی در طول زندگی خود و سپس اقدام او به قتل یک زن باردار در سال ۲۰۰۴ میلادی، سپس بیرون آوردن نوزاد این زن از شکم وی و وانمود کردن به این‌که این نوزاد فرزند او است؛ این در حالی است که مدت کوتاهی پیش از اقدام او به قتل، شریک سابق زندگی وی، او را تهدید کرده بود که قیمومیت فرزندان وی را در دست خواهد گرفت؛

و) اشاره به اقدام وکیل خانم موننگومری در زمان محاکمه وی به خواندن شعری در مورد تجاوز جنسی، به جای ارائه شواهد و مدارک لازم در زمینه مورد سوءاستفاده قرار گرفتن جنسی و فیزیکی او برای دهه‌های متمادی، همچنین درباره اختلالات روحی و ارتباط این آسیب‌ها با جنایت صورت گرفته و اقدام دادستان‌ها به به‌کار بردن زبانی تبعیض‌آمیز و کلیشه‌های معمول در مباحثات نهایی خود؛

ز) اشاره به اقدام خانم موننگومری به پذیرش مسئولیت جرم خود و ابراز پشیمانی عمیق در این زمینه و اشاره به فراهم آمدن امکان لازم برای او جهت برقراری ارتباط با فرزندان خود از زمان حبس وی؛

ح) اشاره به همچنین ابراز نگرانی کارشناسان در مورد از سرگیری اجرای اقدام‌های فدرال از ماه ژوئیه سال ۲۰۲۰ میلادی با توجه به تناقض آن با روندهای بین‌المللی در قبال کاهش و در نهایت فسخ کامل مجازات اعدام که در این زمینه نامه‌ای نیز به دولت ایالات متحده نوشته‌اند.^{۱۰}

^{۱۰}گزارش دفتر کمیساریای عالی حقوق بشر سازمان ملل. قابل بازیابی در لینک:

* کانادا

– انتشار گزارش از سوی سازمان دیده‌بان حقوق بشر، در روز پنج‌شنبه ۲۰ آذرماه ۱۳۹۹، به نقل از دو هفته‌نامه هیل تایمز، در خصوص فقدان عدالت و حقیقت برای مهاجران زندانی در کانادا. نکات محوری این گزارش عبارت‌اند از:

الف) شهادت ابراهیم توره^{۱۱}، در روز ۱۶ نوامبر سال جاری میلادی (دوشنبه ۲۶ آبان ماه) از بازداشتگاه مهاجران تورنتو در جلسه استماع بررسی حبس او، تحت نظارت دیده‌بان حقوق بشر به نمایندگی از این سازمان و سازمان عفو بین‌الملل، مبنی بر آمدن وی به کشور کانادا برای دریافت پناهندگی و در عوض تجربه کردن مجازاتی که در هیچ کجای جهان تجربه نکرده بوده است؛

ب) اشاره به تلاش بی‌ثمر توره در مدت بیش از ۱۰ سال در کانادا برای ارائه درخواست پناهندگی و قرار گرفتن او در معرض حدود ۷۰ جلسه استماع مبنی بر استدلال آژانس خدمات مرزی کانادا^{۱۲} در خصوص ضرورت حبس وی با توجه به ادعای عدم احتمال حاضر شدن او به پذیرش اخراج از کشور؛

ج) اشاره به ناگزیر شدن توره به گذراندن مدت ۵ سال و نیم، در فاصله سال‌های ۲۰۱۳ تا ۲۰۱۸ میلادی، در بازداشتگاه‌های مهاجرتی، بیشتر در زندان‌های با بالاترین میزان امنیت و در عین حال عدم متهم شدن او به جرمی در کانادا در حالی که آژانس خدمات مرزی کانادا در تلاش برای دستیابی به اسناد هویتی لازم برای اخراج وی بوده است؛

د) اشاره به برخورداری مأموران آژانس خدمات مرزی کانادا از اختیارات گسترده در زمینه اجرای یکی از تهاجمی‌ترین اقدام‌های دولت در قبال افراد، که محروم کردن آن‌ها از آزادی است: لازم به ذکر است که کانادا یکی از معدود کشورهایی است که در آن زمان حبس مهاجران از محدودیت برخوردار نیست؛

ه) اشاره به منجر شدن این میزان قدرت به ایجاد شرایط لازم برای نقض جدی حقوق بشر، از جمله حبس خودسرانه و نامحدود پناهجویان؛

¹¹ Ebrahim Toure

¹² Canada Border Services Agency (CBSA)

و) اشاره به معروفیت جهانی کانادا به عنوان بهشتی امن و درعین حال پرونده توره به عنوان موردی فاحش و البته نه منحصر به فرد: چراکه پرونده وی نمایانگر بی عدالتی های شدیدی است که در فرهنگ معاف از مجازات و بی اعتنا به موازین اساسی حقوقی، در نظام حبس مهاجران در این کشور، جاری است؛

ز) اشاره به زندگی کردن توره در کشورهای گامبیا و گینه و درعین حال عدم آگاهی وی از محل تولد خود با توجه به عدم اقدام این دو کشور به به رسمیت شناختن تابعیت او: گفتنی است که وی در آخرین جلسه استماع خود شهادت داد که زمانی که سالها پیش در زندان به سر می برده، یکی از مأموران خدمات مرزی کانادا به او گفته است که چنانچه می خواهد از حبس آزاد شود، اذعان کند که شهروند گامبیا است، از این رو وی نیز اظهار داشته که از این کشور آمده است؛

ح) اشاره به اقدام آژانس خدمات مرزی کانادا، در ماه گذشته میلادی (نوامبر) به تلاش برای اخراج توره و از این رو حبس مجدد وی: این در حالی است که وکیل توره متوجه بی نظمی هایی در اسناد هویتی شده که مأمور خدمات مرزی برای اخراج او گردآوری کرده و پرسش هایی را در مورد اعتبار آنها مطرح کرده است؛

ط) اشاره به اقدام دیوان برگزارکننده استماع توره به صدور دستور برای آزادی او و درعین حال تلاش متداوم آژانس خدمات مرزی کانادا برای اخراج و استرداد وی به گامبیا در ماه آتی؛

ی) اشاره به بیانیه کارگروه حبس خودسرانه سازمان ملل در سال ۲۰۱۹ میلادی، مبنی بر به شمار آوردن حبس توره به عنوان اقدامی خودسرانه و متناقض با حقوق بین الملل و همچنین درخواست این نهاد از کانادا جهت انجام تحقیقاتی کامل و مستقل در این زمینه که دولت این کشور تا کنون اقدام به انجام آن ننموده است؛

ک) اشاره به ابراز نگرانی سازمان ملل در زمینه وضعیت سلامت توره با توجه به اقدام پزشک آژانس خدمات مرزی کانادا به تجویز داروی روان درمانی برای او بدون ارائه تشخیص رسمی در این زمینه، برخورداری وی از آثار مشکلات روحی، همچون هذیان و

ضعف حافظه بنا بر ارزیابی روان‌شناختی صورت گرفته در سال ۲۰۱۷ میلادی، پس از گذراندن ۴ سال در حبس و همچنین فکر کردن او به خودکشی؛

ل) اشاره به اقدام آژانس خدمات مرزی کانادا در سال ۲۰۱۶ میلادی، به اتخاذ چهارچوب ملی جدید برای حبس مهاجران، مبتنی بر نظامی بهتر و عادلانه‌تر در راستای حمایت از رفتار انسانی و محترمانه با افراد و همچنین حفاظت از ایمنی عمومی: این در حالی است که پرونده توره نشان می‌دهد که نظام این نهاد تغییر چندانی نیافته و این آژانس حتی به موازین اولیه و اساسی حقوقی و اخلاقی نیز پایبند نیست؛

م) اشاره به متمرکز بودن موج اعتراضات به پا خواسته در تابستان سال جاری میلادی (۲۰۲۰) بر موضوعات مهمی، چون نژادپرستی سیستمیک و انجام سوءاستفاده از سوی نیروهای پلیس و ضرورت بهبود این وضعیت: گفتنی است که آژانس خدمات مرزی کانادا تنها نهاد اجرایی در این کشور است که از هیچ‌گونه نظارت مدنی مستقل برای مورد بررسی قرار دادن سیاست‌های آن و تحقیق درباره وقوع سوءرفتار از سوی آن برخوردار نیست؛

ن) اشاره به فراهم آمدن فرصت لازم برای وزیر مهاجرت و وزیر ایمنی عمومی کانادا جهت پیروی از توصیه‌های کارگروه سازمان ملل، متوقف ساختن روند اخراج توره و مورد تحقیق قرار دادن عملکرد آژانس خدمات مرزی کانادا؛

س) گفتنی است که توره از زمان آزادی خود در سال ۲۰۱۸ میلادی، اقدام به یافتن شغل و ازدواج نمود و هفته گذشته نخستین فرزندش به دنیا آمد، باین حال در جلسه استماع سرخوردگی خود از عدم وجود عدالت و حقیقت در کانادا را بیان و اظهار داشت که آنچه که از بیرون شنیده می‌شود با حقایق داخل متفاوت است، چراکه مقام‌های این کشور او را نزدیک به ۶ سال بدون تفهیم اتهام در حبس نگاه داشتند^{۱۳}.

^{۱۳} گزارش سازمان دیده‌بان حقوق بشر، به نقل از دو هفته‌نامه هیل تایمز. قابل بازیابی در لینک:

*بریتانیا

۱- انتشار گزارش از سوی شبکه خبری یورونیوز، در روز سه‌شنبه ۲۵ آذرماه ۱۳۹۹، در خصوص ابتلای بیشتر فقرا به نوع حاد بیماری کووید - ۱۹ و مرگ آن‌ها بر اثر این بیماری در اسکاتلند. نکات مهم این گزارش عبارت است از:

الف) حاکی بودن نتایج مطالعات انجام شده در بخش مراقبت‌های ویژه بیمارستان‌های اسکاتلند از قرار داشتن بیشتر ساکنان محله‌های فقیرنشین در معرض ابتلای به نوع حاد بیماری کووید - ۱۹ و بالاتر بودن شمار جان‌باختگان ناشی از این بیماری در میان این بخش از جامعه؛

ب) به شمار آوردن این مطالعه به‌عنوان نخستین مطالعه سراسری در اسکاتلند، توسط محققان دانشگاه‌های ادینبرا و گلاسگو و حاکی بودن آن از بستری شدن بیشتر بیماران کم‌درآمد و بی‌بضاعت مبتلا به کووید - ۱۹ در بخش مراقبت‌های ویژه و در نتیجه مواجهه ظرفیت این بخش‌ها در محله‌های فقیرنشین با ضریب اشغال بیشتر که نشان دهنده لزوم سرمایه‌گذاری و توسعه بیشتر بخش مراقبت‌های ویژه در این مناطق است؛

ج) اشاره به اقدام این تحقیق به ارزیابی تأثیر زندگی در یک منطقه فقیر، چه از نظر امکانات زندگی و چه از نظر سطح درآمد ساکنان آن، بر شدت ابتلا به بیماری کووید - ۱۹؛

د) اشاره به اختصاص یافتن یک‌چهارم از مجموع ۷۳۵ بیمار مبتلا به کووید - ۱۹ بستری شده در بخش مراقبت‌های ویژه در سراسر اسکاتلند، بین ماه‌های مارس تا ژوئن سال جاری میلادی، به قشر ۲۰ درصدی محروم‌تر جامعه: این در حالی است که قشر ۲۰ درصدی مرفه‌تر جامعه تنها ۱۳ درصد از مجموع بیماران بستری شده در بخش مراقبت‌های ویژه را به خود اختصاص داده‌اند؛

ه) اشاره به همچنین بالاتر بودن قابل ملاحظه میزان مرگ‌ومیر در میان فقرای بستری شده، با لحاظ کردن عواملی چون، سن، جنسیت و سابقه بیماری؛

و) اشاره به اظهارات نظیر لون، پژوهشگر ارشد دانشگاه ادینبرا، در خصوص نتایج این تحقیق، مبنی بر به شمار آوردن عواملی چون، سکونت در مسکن‌های فاقد امکانات، استفاده بیشتر از وسایل حمل‌ونقل عمومی و عدم توان مالی لازم برای تحمل عواقب بیکاری، به‌عنوان مجموعه علل شیوع بیشتر بیماری کووید - ۱۹ در میان فقرا - یافته‌ای که باید مبنای مبارزه درست با این بیماری قرار گیرد؛

ز) اشاره به اظهارات جوآن مک پیک، پژوهشگر ارشد دانشگاه گلاسکو، مبنی بر ضرورت مد نظر قرار دادن نتایج این تحقیق، به‌عنوان رویکردی عملی در راستای مقابله با تشدید نابرابری‌های اقتصادی در مبارزه با بیماری‌های همه‌گیر^{۱۴}؛

۲- انتشار گزارش از سوی پایگاه خبری - تحلیلی میدل ایست مانیتور، در روز دوشنبه ۲۴ آذرماه ۱۳۹۹، به نقل از روزنامه گاردین، در خصوص تصمیم بریتانیا به عدم پذیرش پناهجویان گذر کرده از کشور سوم «امن». نکات مهم این گزارش عبارت است از:

الف) صدور بیانیه از سوی وزارت کشور بریتانیا، تحت عنوان «قوانین جدید مهاجرتی»، مبنی بر تصمیم این سازمان به متهم کردن پناهجویان گریزان از جنگ یا آزار و اذیت و متقاضی پناهندگی از این کشور، به نقض حقوق بین‌الملل در صورت گذر آن‌ها از کشور سوم «امن»؛

ب) اشاره به عدم پذیرش پناهجویان گذر کرده از کشورهای اتحادیه اروپا و یا یک کشور امن، از سوی بریتانیا، همچنین ممانعت به عمل آمدن از اقدام پناهجویان به ارائه درخواست پناهندگی در زمان عبور از آب‌های سرزمینی این کشور، از نیمه شب ۳۱ دسامبر سال جاری میلادی (۲۰۲۰) برابر با پنج‌شنبه ۱۱ دی‌ماه ۱۳۹۹، با توجه به پایان رسیدن دوران گذار برگزیت؛

^{۱۴}گزارش شبکه خبری یورونیوز. قابل بازیابی در لینک:

ج) اشاره به اظهارات ایستر کارمایکل^{۱۵}، سخنگوی امور کشوری حزب لیبرال دموکرات بریتانیا، مبنی بر منجر شدن این تغییرات به نقض حقوق بین‌الملل، با نگاه به تاریخ «افتخارآمیز» بریتانیا در فراهم آوردن پناهگاهی امن برای افراد نیازمند و درعین حال تلاش دولت محافظه‌کار در راستای روی گرداندن از پناهجویان؛

د) به شمار آوردن پرتی پیتل^{۱۶}، وزیر کشور، به عنوان پایه‌گذار این سیاست ناخوشایند که بر خلاف تعهدات بریتانیا بر اساس کنوانسیون پناهندگان و تعهدات بین‌المللی این کشور است: گفتنی است که بریتانیا عضو کنوانسیون ۱۹۵۱ سازمان ملل در زمینه وضعیت پناهجویان و پروتکل ۱۹۶۷ - بخشی از حقوق بین‌الملل که برای حمایت از پناهجویان در نظر گرفته شده - است؛

ه) اشاره به اجرایی شدن مقررات وزارت کشور در زمینه فراهم آمدن امکان اخراج مهاجران بی‌خانمان (خیابان‌خواب) از ماه آینده میلادی^{۱۷} و درعین حال متعهد شدن شمار

¹⁵ Alistair Carmichael

¹⁶ Priti Patel

^{۱۷} سوابق در گزارش‌های پیشین:

* انتشار گزارش از سوی روزنامه گاردین، در روز پنج‌شنبه ۲۲ آبان ماه ۱۳۹۹، در خصوص مواجهه مقررات جدید در زمینه اخراج بی‌خانمان‌های خارجی از بریتانیا با چالش قانونی، مبنی بر:

الف) ادعای ائتلافی از مراکز حقوقی محلی حامی بی‌خانمان‌ها - که توسط سازمان مردم‌نهاد گود لائو پروجکت تشکیل یافته است - مبنی بر غیرقانونی بودن مقررات وزارت کشور در زمینه فراهم آوردن زمینه اخراج بی‌خانمان‌ها (کارتن‌خواب‌ها) از بریتانیا از ماه آتی سال جاری میلادی (دسامبر)؛

ب) هشدار این ائتلاف به پرتی پیتل، وزیر کشور بریتانیا، در زمینه استفاده غیرقانونی از قدرت علیه افرادی که در دوران همه‌گیری ویروس کرونا بیکار شده و یا از خشونت خانگی، قاچاق، خشونت گروه‌های تبهکاری و یا حتی تروریسم خارجی گریخته‌اند؛

ج) «ریاکارانه» برشمردن موضع وزیر کشور در این رابطه پس از تعهد وی، در تابستان سال جاری میلادی، به اتخاذ موضعی «دلسوزانه» پس از وقوع رسوایی «ویندراش»؛

د) اشاره به منجر شدن این مقررات - که با هدف کاستن از میزان بی‌خانمانی اتخاذ شده است - به افزایش این پدیده و همچنین ناگزیر شدن این افراد به امتناع از دریافت کمک از مقام‌ها و خیریه‌های محلی و افتادن آن‌ها در دامن مخاطرات بزرگتری، چون مورد بهره‌برداری قرار گرفتن توسط قاچاقچیان: این در حالی است که در ماه‌های آتی شاهد بی‌خانمانی افرادی خواهیم بود که تا به حال در خیابان زندگی نکرده‌اند؛

ه) اشاره به خارجی بودن بیش از نیمی (۵۳ درصد) از بی‌خانمان‌های محله ساوت‌وارک در جنوب لندن از ماه آوریل تا ژوئن سال جاری میلادی؛

فزاینده‌ای از شوراها، خیریه‌های و نهادهای دیگر به تحریم این مقررات که در راستای مجرم به شمار آوردن و اخراج کارتن‌خواب‌ها است، از جمله اقدام اداره لندن بزرگ^{۱۸} یا تالار شهر، به عدم همکاری با وزارت کشور در این زمینه؛
(و) گفتنی است که تعداد قایق‌های کوچک حامل مهاجران از طریق کانال انگلیس به میزان بی‌سابقه‌ای افزایش یافته و در سال ۲۰۲۰ میلادی بیش از ۸ هزار مهاجر و پناه‌جو از تنگه دوور^{۱۹} عبور کرده‌اند، در حالی که سال گذشته آمار این افراد به زیر ۲ هزار تن می‌رسید^{۲۰}؛

۳- انتشار گزارش از سوی سازمان دیده‌بان حقوق بشر، در روز دوشنبه ۲۴ آذرماه ۱۳۹۹، در خصوص ضرورت برخورداری تمامی کودکان بریتانیایی از خانه‌ای ایمن و امن، مبنی بر:
الف) تبدیل شدن تعطیلات کریسمس به‌عنوان گریزی از سال تیره‌وتار جاری میلادی (۲۰۲۰) در صورت برخورداری کودکان بریتانیایی از خانه‌ای با ثبات و امن و امکان بیدار شدن آن‌ها در تخت خود، این در حالی است که بسیاری از کودکان در سراسر این کشور هنگام بیدار شدن از خواب از این ایمنی و ثبات برخوردار نیستند؛
ب) اشاره به برآورد تعداد کودکان بی‌خانمان در حال زندگی در سکونت‌گاه‌های موقت در انگلیس و تخمین میزان بهت‌آور ۱۳۶ هزار نفر که در قیاس با سال ۲۰۱۰ میلادی افزایش ۸۰ درصدی داشته است؛

سازمان دفاع از قربانیان خشونت

(و) اشاره به متناقض بودن این سیاست با کنوانسیون حقوق بشر اروپا، با توجه به اعمال تبعیض علیه اتباع خارجی و ارائه اختیارات گسترده به مقام‌های مسئول در زمینه اجرایی کردن آن، از جمله فردی که از آخرین قطار مسیر منزل خود جا مانده و ناگزیر شب را در ایستگاه قطار سر می‌کند یا افرادی که به عنوان نگهبان در ساختمان‌های تجاری خالی از سکنه زندگی می‌کنند؛
(ز) اشاره به درخواست صادق خان، شهردار لندن و خیریه‌های حامی افراد بی‌خانمان از وزیر کشور، در هفته گذشته، جهت لغو این مقررات؛

(ح) این در حالی است که یکی از سخنگوهای وزارت کشور اظهار داشته است که این قانون همچنین برای اقلیت کوچکی از بی‌خانمان‌های مهاجر اروپایی به اجراء درمی‌آید که همچنان از دریافت حمایت دولت و مقام‌های محلی امتناع کرده و مکرراً رفتار ضداجتماعی از خود نشان داده‌اند. به گفته این مقام این آخرین راه چاره برای لغو حق آن‌ها برای اقامت در بریتانیا است.

¹⁸ Greater London Authority

¹⁹ Dover

²⁰ گزارش پایگاه خبری - تحلیلی میدل ایست مانیتور. قابل بازیابی در لینک:

ج) اشاره به مشتمل شدن این تعداد بر کودکان در حال زندگی در مسافرخانه‌ها یا مهمانسراها، پانسیون‌های برخوردار از تخت و صبحانه، خانه‌های اجاره‌ای موقت و واحدهای تغییر کاربری داده شده و نه تعداد بی‌شماری از خانواده‌های بی‌خانمان ناگزیر به اتراق کردن در منازل دوستان خود و یا خواب بر روی کانپه منزل افراد؛

د) اشاره به نامناسب بودن این مکان‌ها و سکونت‌گاه‌ها برای کودکان، با توجه به کیفیت ضعیف آن‌ها، کوچک بودن و حتی مخاطره‌آمیز بودن‌شان، به دلیل احتمال ناگزیر شدن کودکان به استفاده از سرویس‌های بهداشتی و آشپزخانه‌های مشارکتی، انباشتگی جمعیت در مکان‌های کوچک و عدم برخورداری از وسایل گرمایی مناسب؛

ه) اشاره عدم موقتی بودن اقامت این خانواده‌ها در این سکونت‌گاه‌ها، به‌رغم در بر داشتن نام «موقتی» و ناگزیر بودن خانواده به گذران مدت طولانی و بزرگ شدن و پرورش یافتن کودکان در این مکان‌ها؛

و) اشاره به تأثیر این سکونت‌گاه‌های نامناسب بر سلامت، رشد و تحصیل کودکان و منجر شدن آن به تحکیم الگوهای نابرابری اجتماعی - اقتصادی، بر اساس مطالعه اخیر انجام شده از سوی نهاد خیریه شلتر^{۲۱} که این شرایط با شیوع بیماری کووید - ۱۹ و تعطیلی مدارس نیز رو به وخامت نهاده است، با توجه به این‌که کودکان از فضای کافی، حریم شخصی و یا تجهیزات لازم برای تمرکز بر تکالیف درسی خود برخوردار نیستند؛

ز) تأکید بر حق برخورداری کودکان از مسکن مناسب و اجرایی شدن این حق در قانون و ضرورت اقدام دولت به ارائه راه‌کارهای بهتر در زمینه تهیه مسکن برای خانواده‌های بی‌خانمان، حصول اطمینان از فراهم آمدن کیفیت مناسب و ملزومات ضروری برای کمترین میزان زمان سکونت و لزوم ساخت بیشتر خانه‌های متناسب با قدرت خرید اقشار کم‌درآمد و محروم^{۲۲}؛

²¹ Shelter

^{۲۲} گزارش سازمان دیده‌بان حقوق بشر. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.hrw.org/news/2020/12/14/every-child-uk-deserves-safe-and-secure-home>

۴- انتشار گزارش از سوی سازمان عفو بین‌الملل، در روز ۲۰ آذرماه ۱۳۹۹، در خصوص منجر شدن تصمیم دیوان بین‌المللی کیفری در مورد عملکرد نیروهای نظامی بریتانیا در عراق به مانع‌تراشی. موارد مهم گزارش مذکور به شرح زیر است:

الف) اظهارات متیو کناک^{۲۳}، رئیس مرکز عدالت بین‌المللی سازمان عفو بین‌الملل، در واکنش به تصمیم دادستان دیوان بین‌المللی کیفری، در زمینه متوقف ساختن بررسی‌های اولیه در خصوص اتهامات مربوط به ارتکاب نیروهای نظامی بریتانیا به جرائم جنگی در عراق؛

ب) اشاره به حاکی بودن گزارش محکوم‌کننده دادستان از ارتکاب نیروهای مسلح بریتانیا به جرائم جنگی در عراق در سال ۲۰۰۳ میلادی، از جمله اعمال شکنجه و تجاوز جنسی و محرومیت قربانیان این جرائم از عدالت از سوی مقام‌های این کشور؛

ج) اشاره به منجر شدن تصمیم دادستان به متوقف ساختن این بررسی به نقشه‌راهی به‌سوی ایجاد مانع در این مسیر و استقبال از نیات بد و تأخیرهای صورت گرفته در نتیجه ناکارآمدی نیروی نظامی و مقام‌های بریتانیا در راستای انجام تحقیقاتی مستقل و بی‌طرفانه در زمینه اتهامات مطرح شده، بلافاصله پس از جنگ عراق؛

د) اشاره به اقدام دیوان بین‌المللی کیفری به پذیرش عدم پیگرد حقوقی بریتانیا حتی در شرایط ارتکاب نیروهای نظامی این کشور به جنایات جنگی، پس از گذشت ده سال از ارزیابی‌های انجام شده در این زمینه؛

ه) اشاره به منجر نشدن این تصمیم به تبرئه بریتانیا از تعهدات بین‌المللی خود مبتنی بر ضرورت انجام تحقیقات و پیگردهای مؤثر و قاطع در زمینه اتهامات مربوط به وقوع جرائم، بر اساس حقوق بین‌الملل و فراهم آوردن امکان پرداخت غرامت و جبران مؤثر آسیب‌های متحمل شده از سوی قربانیان جنایات جنگی مرتکب شده توسط نیروهای نظامی این کشور؛

و) اشاره به امکان‌ناپذیری پیگرد قانونی دعاوی به‌شدت آزاردهنده مطرح شده از سوی صدها قربانی عراقی، با توجه به معضلات موجود بر سر راه گردآوری مدارک و شواهد، سال‌ها پس از وقوع جرم و ناکارآمدی‌های تحقیقات اولیه ارتش بریتانیا؛

ز) اشاره به ابراز نگرانی عمیق در این زمینه، با توجه به اقدام اخیر بریتانیا به معرفی لایحه عملیات خارج از کشور^{۲۴} و تلاش برای قرار دادن نیروهای نظامی بالاتر از قانون و

ح) گفتنی است که این قانون در صدد است تا از سربازان بریتانیایی در مقابل پیگردهای حقوقی برای جرائمی که در خارج از کشور مرتکب شده و ۵ سال از زمان آن گذشته است حمایت به عمل آورد؛ با توجه به اینکه تحقیقات مربوط به جرائم جنگی می‌تواند پس از گذشت زمان با مانع مواجه شده یا به تأخیر بیافتد^{۲۵}؛

۵- انتشار گزارش از سوی پایگاه خبری سازمان ملل، در روز سه‌شنبه ۱۸ آذرماه ۱۳۹۹، در خصوص درخواست کارشناس مستقل سازمان ملل جهت آزادی جولیان آسانژ، به دلیل شیوع بیماری کووید - ۱۹ در زندان. موارد مهم گزارش مذکور به شرح زیر است:

الف) درخواست نیلس ملترز^{۲۶}، گزارشگر ویژه سازمان ملل در زمینه شکنجه، از مقام‌های بریتانیا، جهت آزاد کردن جولیان آسانژ، بنیان‌گذار سایت افشاگر ویکی‌لیکس، یا قرار دادن وی در شرایط حبس خانگی، در میانه انجام فرآیندهای حقوقی برای استرداد وی به ایالات متحده و با توجه به شیوع بیماری کووید - ۱۹ در زندان بلمارش لندن؛

ب) اشاره به به‌شمار نیامدن آقای آسانژ به‌عنوان مجرم کیفری و یا تهدیدی برای افراد جامعه و از این غیرضروری و نامتناسب بودن حبس طولانی‌مدت او در سلول انفرادی، در زندانی به‌شدت امنیتی؛

²⁴ UK Overseas Operations Bill

^{۲۵} گزارش سازمان عفو بین‌الملل. قابل‌بازیابی در لینک:

<https://www.amnesty.org/en/latest/news/2020/12/icc-decision-on-uk-military-in-iraq-rewards-obstructionism>

²⁶ Nils Melzer

ج) اشاره به زندانی شدن بنیان‌گذار سایت ویکی‌لیکس از سال ۲۰۱۰ میلادی، پس از اقدام سایت وی به انتشار اطلاعات دیپلماتیک محرمانه: این در حالی است که انتظار می‌رود تصمیم‌گیری در مورد استرداد او به ایالات متحده در اوایل سال جدید میلادی اتخاذ شود؛

د) اشاره به اقدام کارشناس سازمان ملل به طرح درخواست خود، با توجه به گزارش‌های دریافتی در زمینه ابتلا ۶۵ تن از ۱۶۰ زندانی زندان بلمارش به ویروس کرونا که تعدادی از آن‌ها نیز در همان بندی زندانی هستند که آقای آسانژ در آن نگاه داشته می‌شود؛

ه) تأکید گزارشگر ویژه سازمان ملل، با توجه به ارائه تصویری از رنج‌ها و آسیب‌های شدید وارد آمده به جولیان آسانژ به دلیل حبس طولانی‌مدت در سلول انفرادی، بر به شمار آوردن این وضعیت به عنوان مصداقی از نه تنها حبس خودسرانه، بلکه اعمال شکنجه و دیگر رفتارها یا مجازات‌های بی‌رحمانه، غیرانسانی و تحقیرآمیز: این در حالی است آقای ملتزر با توجه به شرایط زمینه‌ای پزشکی آسانژ به‌ویژه در مورد ابتلا وی به کووید - ۱۹ ابراز نگرانی کرده است؛

و) تأکید بر ضرورت انجام راه‌کارهای بهبود شرایط تنفس (ضداحتقان) همچون دیگر نقاط جهان، در راه مقابله با کووید - ۱۹، برای تمامی زندانیانی که حبس آن غیرضروری بوده و لزوم اجرای تدابیر غیر سالب آزادی برای زندانیان برخوردار از آسیب‌پذیری‌های ویژه، مانند آقای آسانژ که به بیماری تنفسی زمینه‌ای مبتلا است؛

ز) اشاره به بیانیه منتشر شده از سوی کارگروه حبس خودسرانه سازمان ملل، در ماه دسامبر سال ۲۰۱۵ میلادی، مبنی بر قرار داشتن آقای آسانژ، از زمان بازداشت خود در روز ۷ دسامبر سال ۲۰۱۰، در معرض اشکال مختلف محرومیت خودسرانه از آزادی، از جمله حبس ۱۰ روزه در زندان واندزورث^{۲۷} لندن، حبس ۵۵۰ روزه خانگی و حدود ۷ سال حبس خودخواسته در سفارت اکوادور در لندن، ضمن مواجهه با این تهدید که در صورت خروج از ساختمان سفارت دستگیر می‌شود، که به همه این‌ها باید حبس وی از ماه آوریل سال ۲۰۱۹ میلادی در انزوای کامل در زندان بلمارش را نیز افزود؛

ح) اشاره به دستگیری ابتدایی آقای آسانژ توسط مقام‌های بریتانیایی بر اساس حکم بازداشت صادره شده از سوی سوئد، در ارتباط با اتهامات وارده به او در زمینه سوءرفتارهای جنسی که از همان زمان به دلیل فقدان مدارک کافی به‌طور رسمی متوقف شد؛

ط) اشاره به حبس کنونی وی تنها برای مقاصد پیشگیرانه، جهت حصول اطمینان از حضور وی در محاکمه جاری استرداد او به ایالات متحده که ممکن است چندین سال به طول انجامد؛

ی) تأکید بر درخواست خود، در زمینه ضرورت آزاد کردن او، یا قرار دادن وی در شرایط حبس خانگی و همچنین درخواست از مقام‌های بریتانیا جهت عدم استرداد او به ایالات متحده با توجه به نگرانی‌های جدی در زمینه حقوق بشر^{۲۸}؛

۶- انتشار گزارش از سوی روزنامه گاردین، در روز سه‌شنبه ۱۸ آذرماه ۱۳۹۹، در خصوص توصیه یونیسف به پلیس بریتانیا جهت ممنوع کردن استفاده از پوشش‌های پلاستیکی سر و تفنگ‌های شوک‌دهنده برای کودکان. موارد مهم این گزارش عبارت‌اند از:

الف) توصیه صندوق حمایت از کودکان سازمان ملل (یونیسف) به پلیس بریتانیا در خصوص ممنوعیت استفاده از تفنگ‌های شوک‌دهنده الکتریکی و پوشش‌های پلاستیکی -

- برای محافظت از سر در مقابل آب دهان و گاز گرفتگی - در قبال کودکان؛

ب) اشاره به یافته‌های یونیسف مبنی بر اقدام برخی از نیروهای پلیس انگلیس به استفاده نامتناسب از این تجهیزات در مقابل کودکان سیاه‌پوست، آسیایی و متعلق به اقلیت‌های قومی که بر خلاف معیارهای بین‌المللی حقوق کودکان است؛

ج) اشاره به ضرورت ممنوعیت استفاده از این تجهیزات در مقابل کودکان و نوجوانان زیر ۱۸ سال و درخواست این نهاد سازمان ملل از وزارت کشور جهت ارزیابی دلایل استفاده نامتناسب از این تجهیزات در قبال کودکان سیاه‌پوست، آسیایی و متعلق به اقلیت‌های قومی

^{۲۸}گزارش پایگاه خبری سازمان ملل. قابل‌بازیابی در لینک:

در انگلیس، همچنین توصیه در زمینه افزایش سن پذیرش مسئولیت کیفری از ۱۰ سال در این کشور؛

د) اشاره به آخرین آمار به دست آمده در زمینه استفاده پلیس از زور در انگلیس و ولز مبنی بر استفاده پلیس از تفنگ‌های شوک‌دهنده الکتریکی علیه کودکان زیر ۱۸ سال به میزان ۳۲۸۰ بار در سال‌های ۲۰۱۸ تا ۲۰۱۹ میلادی و ۲۹ بار در مورد کودکان ۱۱ یا زیر ۱۱ سال: لازم به ذکر است این آمار شامل مواقعی است که این نوع سلاح از غلاف خارج و کودکی را هدف قرار داده است، حتی چنانچه شلیک نشده باشد؛

ه) اشاره به عدم استفاده از تفنگ‌های شوک‌دهنده به‌طور معمول در اسکاتلند علیه کودکان و در عین حال فقدان وجود قانونی مبنی بر ممنوعیت استفاده از این سلاح در قبال کودکان زیر ۱۸ سال در این کشور، بر اساس تحقیق انجام شده از سوی یونیسف مبنی بر «عدالت جوانان در بریتانیا»؛

و) اشاره به درخواست کمیته حقوق کودکان سازمان ملل، از سال ۲۰۰۸ تا کنون، از دولت بریتانیا، جهت متوقف ساختن استفاده از تفنگ‌های شوک‌دهنده در قبال کودکان زیر ۱۸ سال، همچنین درخواست از وزرای این کشور جهت به شمار آوردن این تفنگ‌ها و گلوله‌های پلاستیکی به‌عنوان سلاح و لزوم شمول آن در مقررات و محدودیت‌های خاص و پایان دادن به استفاده از تجهیزات آسیب‌زننده در مورد کودکان؛

ز) اشاره به اقدام نیروهای پلیس بریتانیا به استفاده فزاینده از این تجهیزات، پس از نخستین آزمایش آن در انگلیس، اشاره به معرفی شدن این سلاح در سال ۲۰۰۸ در ایرلند شمالی و اقدام دولت ائتلافی بریتانیا، در سال ۲۰۱۴ میلادی، به تأیید عدم معافیت کودکان در برابر استفاده از تفنگ‌های شوک‌دهنده در صورت بروز تهدید از سوی آن‌ها و به‌رغم ابراز نگرانی‌های مکرر کمیته سازمان ملل در این زمینه؛

ح) اشاره به دریافت ۶,۷ میلیون پوند از سوی نیروهای پلیس در انگلیس و ولز، برای خرید ۸۱۵۵ عدد تفنگ شوک‌دهنده الکتریکی، در مارس سال ۲۰۲۰ میلادی، بنا بر اعلام وزارت کشور بریتانیا: این در حالی است که به گفته یونیسف، در حال حاضر، پوشش‌های

پلاستیکی سر نیز از سوی بخش قابل توجهی از نیروهای پلیس در انگلیس و به طور فزاینده در قبال کودکان مورد استفاده قرار می‌گیرد؛

ط) اشاره به آمار تهیه شده از سوی وزارت کشور و به دست آمده از سوی اتحاد حقوق کودکان انگلیس^{۲۹}، مبنی بر استفاده ۳۱۲ باره این پوشش‌های پلاستیکی از سوی نیروهای مجری قانون در قبال کودکان (حتی چهار کودک زیر ۱۱ سال) بین ماه آوریل سال ۲۰۱۸ تا ماه مارس سال ۲۰۱۹ میلادی و بیش از ۴۷ بار در سال گذشته؛

ی) اشاره به اختصاص یافتن ۳۴ درصد از این موارد در بریتانیا در سال‌های ۲۰۱۷ و ۲۰۱۸ میلادی، به کودکان سیاه‌پوست، آسیایی و متعلق به اقلیت‌های قومی و ۷۲ درصد آن به این دسته از کودکان، از سوی نیروهای پلیس متروپلیتن در لندن که این حاکی از استفاده به شدت نامتناسب از پوشش‌های پلاستیکی در قبال کودکان سیاه‌پوست، آسیایی و متعلق به اقلیت‌های قومی است که تقریباً ۱۸ درصد از جمعیت ۱۰ تا ۱۷ سال کشور را تشکیل می‌دهند.^{۳۰}

*فرانسه

۱- انتشار گزارش از سوی شبکه خبری بی.بی.سی، در روز پنجشنبه ۲۰ آذرماه ۱۳۹۹، در خصوص حمایت کابینه فرانسه از قانون مقابله با اسلام‌گرایی افراطی، مبنی بر:
الف) اقدام کابینه دولت فرانسه به تصویب لایحه رسیدگی به معضل افراط‌گرایی اسلامی در پی رشته حملات اخیر افراط‌گرایان در فرانسه؛ پیش‌نویس این قانون از مدتی پیش تحت بررسی بود، اما حملات اخیر اسلام‌گرایان آن را به صدر دستور کار برد؛

²⁹ Children's Rights Alliance for England (CRAE)

³⁰ گزارش روزنامه گاردین. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.theguardian.com/society/2020/dec/08/uk-should-ban-use-of-spit-hoods-and-tasers-on-children-says-unicef>

ب) اشاره به به‌شمار آمدن پیش‌نویس این قانون به‌عنوان بخشی از برنامه دراز مدت امنوئل مکرون، رئیس‌جمهور فرانسه، جهت حفاظت از ارزش‌های سکولار که محدودیت‌هایی را بر تدریس خانگی و نفرت‌پراکنی اعمال می‌کند؛

ج) اشاره به متهم شدن دولت فرانسه از سوی برخی از منتقدان در داخل و خارج از کشور، به استفاده از این تدابیر به‌منظور مورد هدف قرار دادن دین و مذهب: تخمین زده می‌شود پنج میلیون نفر از ساکنان فرانسه مسلمان باشند که بزرگ‌ترین اقلیت مسلمان در یک کشور اروپایی است؛

د) اشاره به درعین‌حال اظهارات ژان کاستکس نخست‌وزیر فرانسه، مبنی بر برشمردن این قانون به‌عنوان «قانونی محافظتی» در راستای رها کردن مسلمانان از چنگ افراط‌گرایان، ضمن تأکید بر مورد هدف قرار نگرفتن ادیان، به‌ویژه اسلام، در این قانون؛

ه) اشاره به مبانی لایحه «حمایت از اصول جمهوری»، از جمله:

- اعمال محدودیت‌هایی بر نفرت‌پراکنی در فضای مجازی و اعمال ممنوعیت بر استفاده از اینترنت برای افشاء اطلاعات شخصی دیگران با نیت شرورانه؛
- ممنوع اعلام کردن مدارس مخفی برای ترویج ایدئولوژی اسلام‌گرایانه و اعمال محدودیت در زمینه مقررات تحصیل در خانه؛

- تقویت اعمال ممنوعیت بر چندمسری با رد درخواست اقامت متقاضیان برخوردار از چند همسر؛

- لغو مجوز طبابت و یا ناگزیر کردن پزشکان به پرداخت جریمه در صورت انجام آزمایش باکرگی؛

- اعمال مقررات جدید در زمینه شفافیت مالی اتحادیه‌های اسلامی و درخواست از آنها جهت پابندی به ارزش‌های نظام جمهوری در فرانسه در ازای دریافت بودجه و

- تعمیم دادن ممنوعیت پوشش مذهبی در محل کار برای مقام‌ها، به کارمندان بخش حمل‌ونقل و کارکنان استخرهای شنا و بازارها؛

و) اشاره به به‌شمار آمدن این قانون به‌عنوان واکنشی به قتل ساموئل پتی، آموزگار مدرسه، در ماه اکتبر سال جاری میلادی (۲۰۲۰)، توسط یک مهاجم، پس از نشان دادن کاریکاتوری از پیامبر اسلام به دانش‌آموزان، همچنین کشته شدن ۳ نفر در شهر نیس با ضربات چاقو در همین ماه و به‌شدت مجروح شدن دو نفر به ضرب چاقو، در ماه سپتامبر، در نزدیکی دفتر سابق مجله شارلی ابدو در پاریس؛

ز) اشاره به به‌شمار آوردن مکرون به‌عنوان یکی از مدافعان سرسخت ارزش‌های جمهوریت، از جمله سکولاریسم: گفتنی است که او اسلام را دینی «بحران زده» توصیف و از حق شارلی ابدو برای انتشار کاریکاتورهای پیامبر اسلام دفاع کرده است و (ح) این در حالی است که وی با انتقاد شدید چند کشور با جمعیتی اکثراً مسلمان روبه‌رو شده است، از جمله این‌که رجب طیب اردوغان، رئیس‌جمهور ترکیه، این مصوبه را یک «تحریک علنی» و آقای مکرون را «بیمار روانی» خوانده و در بنگلادش، پاکستان و لبنان تظاهراتی علیه این قانون برگزار شده است. همچنین سم برونیک، فرستاده آمریکا در امور آزادی‌های دینی، با انتقاد از این قانون گفته است که وقتی شدت عمل نشان دهید، اوضاع می‌تواند بدتر شود و در داخل فرانسه نیز برخی سیاستمداران جناح چپ ابراز نگرانی کرده اند که این مصوبه ممکن است ابزاری برای برچسب زدن به مسلمانان تعبیر شود^{۳۱}؛

سازمان دفاع از قربانیان خشونت

۲- انتشار گزارش از سوی شبکه خبری دوپچه وله، در روز دوشنبه ۱۷ آذرماه ۱۳۹۹، در خصوص استقبال مکرون از سیسی در پاریس در سایه سرکوب در مصر. نکات مهم این گزارش عبارت است از:

الف) سفر عبدالفتاح سیسی، رئیس‌جمهور مصر، در روز دوشنبه ۱۷ آذرماه، به فرانسه و اقدام امانوئل مکرون، رئیس‌جمهور فرانسه، به استقبال رسمی از او؛

^{۳۱}گزارش شبکه خبری بی.بی.سی. قابل بازیابی در لینک:

ب) اشاره به مورد انتقاد قرار گرفتن استقبال گرم مکرون از سیسی از سوی نهادهای حقوق بشری و پاسخ مکرون در واکنش به این انتقادات، مبنی بر تلاش وی برای گشایش باب گفتگو با مصر، از جمله در زمینه حقوق بشر، به جای مورد تحریم قرار دادن این کشور، ضمن اذعان به وجود اختلافات قابل بحث در این زمینه؛

ج) اشاره به اقدام سازمان دیده‌بان حقوق بشر، در روزهای اخیر به انتشار بیانیه‌ای مبنی بر اعدام شدن حدود ۵۰ نفر تنها ظرف مدت ۱۰ روز، در ماه اکتبر سال جاری میلادی (۲۰۲۰): گفته می‌شود که اتهام ۱۵ نفر از اعدام‌شدگان «خشونت سیاسی» بوده و دیده‌بان حقوق بشر این اعدام‌ها را وحشتناک توصیف کرده است؛

د) اشاره به به‌شمار آمدن فرانسه به‌عنوان متحد مصر در دریای مدیترانه و عدم تمایل مکرون به مرتبط ساختن مسائل دفاعی و اقتصادی دو کشور به اختلاف عقاید؛

و) اشاره به درعین‌حال، رد این دعاوی از سوی نهادهای حقوق بشری و گزارش دیده‌بان حقوق بشر مبنی بر اقدام دادگاه‌های نظامی و کیفری مصر به صدور بیش از ۲۵۰۰ حکم اعدام در سال‌های اخیر: گفتنی است که اعدام‌ها در مصر بدون انتشار خبر رسمی و حتی بدون اطلاع خویشاوندان آن‌ها صورت می‌گیرد؛

ز) اشاره به تداوم یافتن سرکوب مخالفان حتی در زمان دیدار سیسی با مکرون، با توجه به اقدام دادگاه کیفری ضد تروریسم قاهره، در روز دوشنبه ۱۷ آذرماه، به تمدید مهلت بازداشت پاتریک زکی، فعال حقوق بشر مصری، به مدت ۴۵ روز؛

ح) اشاره به دستگیر شدن این فعال حقوق بشر ۲۳ ساله، در ماه فوریه سال جاری میلادی، هنگام ورود به مصر از ایتالیا - که در آنجا تحصیل می‌کند - و متهم شدن او از سوی دادگاه به نشر اکاذیب و دادن فراخوان برای برگزاری اعتراض‌های غیرمجاز در مصر؛

ط) اشاره به اظهارات نهادهای حقوق بشری مبنی بر افزایش سرکوب و فشار در مصر از زمان روی کار آمدن ژنرال سیسی، به‌عنوان رئیس‌جمهور این کشور: گفتنی است که سیسی

در سال ۲۰۱۳ میلادی با کودتا به قدرت رسید و مخالفان و منتقدان خود را به شدت سرکوب می‌کند^{۳۲}؛

۳- انتشار گزارش از سوی شبکه خبری یورونیوز، در روز یکشنبه ۱۶ آذرماه ۱۳۹۹، در خصوص به خشونت کشیده شدن تظاهرات در پاریس علیه قانون جامع امنیتی، مبنی بر: **الف)** به خشونت و ناآرامی کشیده شدن تظاهرات هزاران تن در پاریس، در روز شنبه ۱۵ آذرماه، علیه قانون جامع امنیتی، پس از پیوستن شماری از معترضان با جلیقه و نقاب سیاه - که در فرانسه به «تخریب‌کنندگان» موسوم هستند - به تظاهرات، به آتش کشیده شدن چندین خودرو و خرد شدن شیشه‌های تعداد زیادی از بانک‌ها و مغازه‌ها؛

ب) اشاره به اقدام شماری از معترضان در جریان این ناآرامی - درحالی‌که شعار می‌دادند «همه از پلیس متفر هستند» - به پرتاب بمب‌های آتش‌زا به سمت مأموران پلیس با سنگربندی در خیابان‌ها و در مقابل اقدام پلیس به متفرق کردن جمعیت معترض با شلیک گاز اشک‌آور؛

ج) اشاره به اظهارات ژرالد دارمنن، وزیر کشور، در حساب کاربری خود در توئیتر، مبنی بر بازداشت شدن ۴۲ نفر در تظاهرات آن روز، تا زمان انتشار این توثیق: گفتنی است که پلیس تعداد تظاهرکنندگان خشن در پاریس را نزدیک ۵۰۰ تن و کل تظاهرکنندگان را حدود ۵ هزار تن اعلام کرده است؛

د) اشاره به گزارش خبرگزاری فرانسه، به نقل از وزیر کشور، در ساعات بعدی، مبنی بر مورد بازجویی قرار گرفتن در مجموع ۹۵ نفر در جریان تظاهرات روز شنبه و همچنین مجروح شدن ۶۷ نیروی پلیس؛

ه) اشاره به انتشار پیشاپیش فراخوان‌ها برای تجمع در حدود ۱۰۰ شهر فرانسه، جهت برپایی تظاهرات در روز شنبه و مشارکت جستن بیش از ۳۰ هزار تن در سراسر فرانسه،

^{۳۲}گزارش شبکه خبری دویچه وله. قابل بازیابی در لینک:

از جمله در شهرهای رن، نانت، لیل و اورلئان، در این تظاهرات، به گزارش مقام‌های دولتی، همچنین مشارکت اعضاء جنبش موسوم به جلیقه زردها در آن؛
(و) اشاره به صورت پذیرفتن این اعتراض‌های در پی تصویب یک قانون امنیتی جدید در مجلس این کشور و اعتقاد منتقدان قابل توجه آن به منجر شدن این قانون به تحدید آزادی‌های شهروندان، به ویژه ایجاد اختلال در کار خبرنگاران^{۳۳}؛

^{۳۳}سوابق در گزارش‌های پیشین:

*انتشار گزارش از سوی شبکه خبری یورونیوز، در روز سه‌شنبه ۴ آذر ماه ۱۳۹۹، در خصوص رأی آوردن لایحه جنجالی «امنیت جامع» و منع پخش تصویر پلیس، در مجلس فرانسه، مبنی بر:

(الف) تصویب لایحه جنجالی موسوم به «امنیت جامع» در روز سه‌شنبه ۲۴ نوامبر (۴ آذر ماه) با اکثریت قاطع (رأی موافق ۳۸۸ نماینده در برابر ۱۰۴ رأی مخالف) در مجلس ملی فرانسه؛ این در حالی است که برخی از نمایندگان عضو «جمهوری به پیش»، حزب میانه‌رو حاکم، پیش از این گفته بودند که به این لایحه رأی منفی می‌دهند؛

(ب) اشاره به اظهارات ژرالد دارمنن، وزیر کشور فرانسه در این باره، مبنی بر برشمردن «ارتقاء توان پلیس شهری، افزایش حمایت از نیروهای انتظامی و ممنوعیت فروش مواد منفجره»، به عنوان سه بخش مهم از این قانون پیشنهادی؛

(ج) اشاره به اختصاص یافتن مهمترین بخش این قانون به هم‌رسانی کردن تصاویر مأموران پلیس: بر پایه یکی از مفاد این قانون جنجالی، پخش تصاویر مأموران پلیس، چنانچه به قصد آسیب رساندن به آن‌ها انجام گیرد، جرم انگاشته شده و عامل این اقدام به تحمل تا یک سال حبس در زندان و جریمه نقدی تا ۴۵ هزار یورو محکوم می‌شود؛

(د) اشاره به برانگیخته شدن انتقادهای زیاد در قبال این قانون در فرانسه، مبنی بر تحدید آزادی شهروندان و به ویژه ایجاد اختلال در کار خبرنگاران: گفتنی است که فعالان حقوق شهروندی و روزنامه‌نگاران فرانسه در روزهای اخیر اعتراضاتی را علیه این قانون در پاریس و بیش از ۲۰ شهر دیگر برپا کرده‌اند؛

(ه) اشاره به اقدام این لایحه به نقض آزادی روزنامه‌نگاران برای تهیه گزارش در مورد رویدادهای عمومی و تبریئه مأموران پلیس از پاسخگویی و قبول مسئولیت رفتار خشن خود، در صورت اعمال خشونت به ویژه هنگام بازداشت متهمان؛

(و) اشاره به اظهارات ژان کاستکس، نخست‌وزیر فرانسه، پیش از تصویب این قانون «امنیت جامع» در مجلس ملی، مبنی بر عدم قصد دولت برای هدف قرار دادن آزادی مطبوعات یا آزادی بیان، بلکه محافظت از نیروهای پلیس در برابر انتشار تصاویر و مطالبی که هدفشان آسیب زدن به مأموران قانون است؛

(ز) اشاره به قصد دولت به ارائه متن قانون پیشنهادی خود به شورای قانون اساسی، پس از تصویب تا معلوم شود که آیا با مفاد قانون اساسی در زمینه آزادی بیان و آزادی گردش اطلاعات مطابقت دارد یا خیر: بر اساس قوانین فرانسه، احزاب مخالف در صورتی که قانونی را مغایر قانون اساسی ببینند، حق دارند از شورای قانون اساسی نظرخواهی کنند؛

(ح) این در حالی است که سخنگوی کمیسیون اتحادیه اروپا در واکنش به تصویب لایحه جدید امنیتی در فرانسه هشدار داده است که روزنامه‌نگاران فرانسوی باید بتوانند وظایف خود را، به ویژه در مواقع بحرانی کنونی آزادانه و با اطمینان خاطر انجام دهند. سخنگوی کمیسیون اتحادیه اروپا همچنین گفته است که مطابقت لایحه امنیتی جدید فرانسه با قوانین اتحادیه اروپا بررسی خواهد شد؛

(ط) گفتنی است که سازمان عفو بین‌الملل نیز به قانون پیشنهادی حزب حاکم فرانسه اعتراض کرده است. در بیانیه عفو بین‌الملل آمده است: «اعمال محدودیت در پخش تصاویر مأموران، خشونت پلیس را از بین نخواهد برد، بلکه تنها اعتماد بخش مهمی از شهروندان به پلیس را خدشه دار خواهد کرد». این سازمان مدافع حقوق بشر همچنین از پیامدهای تصویب طرح

ز) اشاره به یکی از مفاد این لایحه جنجالی، مبنی بر مجرمانه به شمار آمدن انتشار تصویر مأموران پلیس باهدف تلاش برای آسیب رساندن به آنها و محکوم شدن عامل این اقدام به تحمل حبس تا یک سال و پرداخت جریمه نقدی تا ۴۵ هزار یورو؛

ح) اشاره به اقدام نمایندگان اکثریت مجلس، وابسته به حزب رئیس جمهور، پس از روزها تظاهرات و اعتراض گسترده شهروندان، به سرانجام اعلام «بازنویسی» ماده ۲۴ این قانون، پس از انتشار تصاویر ضرب و شتم یک تهیه کننده موسیقی در دفتر کارش از سوی پلیس و واکنش های سراسری به آن: باین حال این عقب نشینی منتقدان را راضی نکرد و معترضان روز شنبه بار دیگر به خیابان ها آمدند؛

ط) اشاره به اظهارات امنوئل مکرون، در روز جمعه ۱۵ آذرماه، مبنی بر اذعان به اعمال خشونت از سوی شماری از مأموران پلیس و ضرورت مورد مجازات قرار گرفتن آنها و درعین حال امتناع وی از بازپس گیری کل این قانون^{۳۴}؛

ی) گفتنی است که کارشناسان سازمان ملل متحد، در روز پنجشنبه ۱۳ آذرماه، در گزارشی، اعلام کردند لایحه قانون امنیتی فرانسه در صورت تصویب، مغایر با قوانین بین المللی حقوق بشر بوده و باید به طور جامع در آن تجدید نظر شود. این کارشناسان با مثبت ارزیابی کردن تلاش نمایندگان پارلمان فرانسه برای بازنویسی ماده ۲۴ که انتشار تصاویر مأموران پلیس را نهی و محدود می کند، اعلام کردند که این لایحه باید نگاهی کلان تر داشته باشد؛

Organization for Defending Victims
of Violence

«امنیت سراسری» به ویژه «ایجاد حاشیه امن» برای مأموران و جلوگیری از «پیگیری اقدامات غیرقانونی» آنها ابراز نگرانی کرده است و

ی) همچنین، به گزارش شبکه خبری یورونیوز، در روز دوشنبه ۱۰ آذر ماه، فراکسیون های حامی دولت فرانسه در مجلس ملی این کشور اعلام کردند که ماده جنجال برانگیز طرح «امنیت جامع» درباره ممنوعیت پخش تصاویر نیروهای پلیس را به طور کامل «بازنویسی» خواهند کرد.

^{۳۴}گزارش شبکه خبری یورونیوز. قابل بازیابی در لینک:

<https://per.euronews.com/2020/12/05/violence-erupts-in-paris-protest-against-security-law-dec-2020>

۴- انتشار گزارش از سوی سازمان دیده‌بان حقوق بشر، در روز جمعه ۱۴ آذرماه ۱۳۹۹، در خصوص مورد تهدید قرار گرفتن حقوق بشر در صورت انحلال یک گروه ضدتبعیض در فرانسه. نکات مهم گزارش به شرح زیر است:

الف) مورد تهدید قرار گرفتن حقوق و آزادی‌های اساسی بشر، از جمله آزادی بیان، اجتماعات و دین و اصل مبارزه با تبعیض، با توجه به تصمیم دولت فرانسه به تعطیل کردن یک گروه پیشرو در زمینه مبارزه با تبعیض؛

ب) اشاره به توثیق ژرالد دارمنن، وزیر کشور فرانسه، در روز چهارشنبه ۱۲ آذرماه، مبنی بر اقدام شورای وزیران به صدور اطلاعیه خطاب به جمعیت ضداسلام‌هراسی در فرانسه^{۳۵} در مورد انحلال این نهاد بر اساس دستور صادر شده در این زمینه؛

ج) اشاره به اظهارات کارتیک راج^{۳۶}، پژوهشگر بخش اروپای غربی در دیده‌بان حقوق بشر، مبنی بر منجر شدن این اقدام - با هر هدفی که صورت گرفته باشد - به مخاطراتی، چون برچسب زدن به مسلمانان در فرانسه، ضمن مطرح شدن دغدغه‌های حقوقی در زمینه تعصب علیه آن‌ها و مقصر جلوه دادن این نهاد به جای پرداختن به تبعیض‌های جاری؛

د) اشاره به اقدام این سازمان به پاسخگویی کتبی و از طریق شبکه‌های اجتماعی به برخی از اتهام‌های مطرح شده در نامه وزیر کشور و سرانجام اعلام این مطلب که این نهاد در اقدامی خودخواسته و پیشگیرانه اقدام به انحلال خود در پایان ماه اکتبر نموده است: این در حالی است دولت در اطلاعیه خود اعلام نموده که این ادعا را قبول ندارد؛

ه) اشاره به اظهارات یکی از نمایندگان این سازمان مبنی بر تصمیم آن برای به چالش کشیدن این دستور در دادگاه‌های فرانسه، ضمن تأیید توقف یافتن فعالیت‌های این نهاد و عدم توانایی آن برای پیش بردن بیش از ۵۰۰ پرونده‌ای که بر روی آن‌ها کار می‌کرده است؛

و) اشاره به استفاده دولت از اختیارات خود طبق بند ال ۲۱۲ - ۱ قانون امنیت داخلی فرانسه جهت طرح ادعای منجر شدن فعالیت‌های این سازمان به تحریک یا ترویج نظریه‌هایی در راستای ترغیب یا موجه جلوه دادن تبعیض، تنفر یا خشونت در قبال

³⁵ Collective Against Islamophobia in France (CCIF)

³⁶ Kartik Raj

خاستگاه، قومیت، نژاد، ملیت و یا دین یک فرد یا گروه و همچنین برانگیختن اقدامات تروریستی در فرانسه یا کشورهای دیگر؛

ز) تأکید بر ضرورت عدم یکسان پنداشتن توصیف یک سازمان از برخی تدابیر ضدتروریستی به عنوان اقدامات اسلام‌هراسانه، با نشر و حمایت آن نهاد از عقایدی که می‌توانند به اقدامات نفرت‌پراکنانه، تبعیض‌آمیز و یا خشونت‌بار منجر شوند: به نظر می‌رسد که دستور دولت فرانسه در این زمینه بر اساس این برداشت گمراه‌کننده و مخاطره‌آمیز بنا نهاده شده است؛

ح) اشاره به اقدام دارمنن در ماه‌های اخیر به برشمردن جمعیت ضداسلام‌هراسی، به عنوان «دشمن جمهوری» و اشاره به تلاش متداوم آن در زمینه ترویج تبلیغات اسلام‌گرایانه و همچنین اظهارات سایر وزرای دولت در مورد ضرورت هدف قرار دادن نهادهای مشارکت‌کننده به لحاظ فکری، در رواج اسلام‌گرایی افراطی که البته تعبیری تفرقه‌افکنانه و ستیزه‌جویانه از رویکرد فرانسه در قبال لائیسیتته یا سکولاریسم است؛

ط) اشاره به یافته‌های سازمان دیده‌بان حقوق بشر و دیگر سازمان‌های حقوق بشری بین‌المللی و فرانسوی، مبنی بر اهمیت اقدامات و فعالیت‌های جمعیت ضداسلام‌هراسی فرانسه در مستندسازی تأثیر تبعیض‌آمیز تدابیر ضدتروریستی؛

ی) اشاره به به‌شمار آمدن این اقدام دولت، به عنوان بخشی از سرکوب گسترده‌تر آزادی‌ها در کشور، در واکنش به حملات اخیر صورت گرفته از سوی اسلام‌گرایان افراطی و تأیید اقدام دولت به گسترش اختیارات امنیتی خود با تهیه پیش‌نویس قانون ارزش‌های جمهوری که مورد حمایت شورای وزیران نیز قرار گرفته است^{۳۷}؛

^{۳۷} گزارش سازمان دیده‌بان حقوق بشر. قابل بازیابی در لینک:

۵- انتشار گزارش از سوی شبکه خبری بی.بی.سی، در روز جمعه ۱۴ آذرماه ۱۳۹۹، در خصوص افزایش فشار بر مسلمانان برای امضاء منشور ارزش‌های فرانسه. نکات مهم گزارش به شرح زیر است:

الف) دیدار اعضای شورای مسلمانان فرانسه در هفته جاری با امانوئل مکرون، رئیس‌جمهور فرانسه، جهت تأیید نهایی متن «منشور ارزش‌های جمهوری خواهانه» که باید به امضا امامان سراسر کشور برسد؛

ب) اشاره به درخواست از این شورا - که نماینده ۹ انجمن مختلف مسلمانان است - برای به رسمیت شناختن ارزش‌های جمهوری خواهانه فرانسه، رد اسلام سیاسی و ممنوعیت نفوذ خارجی در متن این منشور؛

ج) اشاره به اظهارات شمس‌الدین حافظ، معاون رئیس این شورا و مدیر مسجد اعظم پاریس، مبنی بر عدم برخورداری اعضای شورا از نظر مشترک درباره چیستی این منشور، ارزش‌ها و محتوای آن و درعین حال تأکید بر رسیدن به نقطه عطف تاریخی در مورد جایگاه اسلام در فرانسه و تلاش برای عمل به مسئولیت خود به‌عنوان مسلمان؛

د) تأکید بر ضرورت به ثبت رسیدن نام تمامی امامان در فهرست این شورا و دریافت استوارنامه در قبال امضاء این منشور؛

ه) اشاره به اظهارات مکرون، در ماه اکتبر سال جاری، مبنی بر تلاش برای اعمال فشار قابل توجه بر نهادهای مسلمان و ممانعت از شیوع اسلام سیاسی از یک سو و از سوی دیگر قصد وی برای عدم نشان دادن تصویری از خود، به‌عنوان رئیس‌جمهور یک کشور سکولار که در امور مذهبی دخالت می‌کند و یا یک گروه مذهبی خاص را هدف قرار می‌دهد؛

و) اشاره به اظهارات الیور روی، کارشناس اسلام در فرانسه، مبنی بر برخورداری این منشور از دو مشکل، نخست، تبعیض، با توجه به مخاطب قرار دادن تنها واعظ‌های مسلمان و دوم، سلب حق آزادی ادیان؛

ز) اشاره به تلاش این منشور برای قرار دادن مسلمانان در موقعیتی جهت نشان دادن پذیرش ارزش‌های جمهوری خواهانه و برخورداری از حس فرانسوی بودن: این در حالی

است که مسلمانان حتی در صورت انجام تمامی این اقدام‌ها و اقدام‌های دیگری چون، پرداخت مالیات و خدمت در ارتش، چندان فرانسوی محسوب نمی‌شوند؛

ح) اشاره به تحت فشار قرار گرفتن مسلمانان اصلاح‌طلب از سوی افراط‌گرایان و تهدید شدن برخی امامان به مرگ: همچنین گفتنی است که میزان نفوذ امامان میان جوانان مسلمان، به‌ویژه در زمینه خشونت افراطی‌ها، محل منازعه است؛

ط) اشاره به به‌شمار آمدن این منشور به‌عنوان بخشی از راهبردی گسترده‌تر جهت تحدید نفوذ خارجی، ممانعت به عمل آوردن از خشونت‌ها و تهدیدهای افراطی و جلب اعتماد جوانانی که حس می‌کنند دولت فراموششان کرده است؛

ی) اشاره به تلاش آقای مکرون برای افزایش میزان آموزش زبان عربی در مدارس دولتی و اختصاص بودجه بیشتر به مناطق محروم و درعین‌حال تأکید بر مورد هدف قرار دادن اسلام‌گرایانی که ارزش‌ها و قوانین فرانسه را رد می‌کنند، و نه کلیه مسلمانان؛

ک) اشاره به دشواری اجرای این منشور بدون حمایت تمامی گروه‌های مسلمان^{۳۸}.

سازمان دفاع از قربانیان خشونت

Organization for Defending Victims
of Violence

^{۳۸} گزارش شبکه خبری بی.بی.سی. قابل بازیابی در لینک: